

CUVÂNT ÎNAINTE

„Coroana copacului este cu atât mai falnică cu cât mai adânci sunt rădăcinile sale. Și muzica va fi cu atât mai înălțătoare cu cât rădăcinile sale își vor extrage seva din adâncul sufletului”

Kodály Zoltán

Omul, cea mai măreață creație, este o ființă ciudată, înțelepciunea sa îi permite să găsească, în pofida tuturor încercărilor prin care trece, frumusețea vieții, bucuriile ei și izvorul lor curat și adevărat.

Camaraderia, credința, ținuta morală și etică îl ajută, îl călăuzesc în acest sens. Succesul, de altfel, este rezultatul împlinirii neîntrerupte a celor mai nobile idei ce dau viață frumuseții interioare, iubirii și tăriei.

Viața noastră socială este marcată de spirit, gândire, bun-gust, iubire și respect reciproc. Sensul ei nu este evident sau previzibil ca într-un careu de cuvinte încrucișate ci este rezultatul gândirii și simțămintelor tuturor: al sentimentelor, capacităților, talentelor și al consimțămintelor noastre, al tuturor acelor valori pentru care suntem capabili de jertfă. Dacă această viață capătă sens nici nu mai sunt atât de semnificative reușitele și eșecurile.

În satele și orașele noastre, cu tradiții comune, corul a fost una din cele mai viguroase rădăcini care au dat firave, apoi tot mai puternice lăstare ale vieții noastre culturale. Activitatea lor le-a transformat în „purtători de faclă”. De cele mai multe ori și-au găsit menirea promovând, pe lângă păstrarea zestrei culturale, a tradițiilor, ideile progresiste, fraternitatea, respectul reciproc, opunându-se manifestărilor șovine.

Întâlnim mereu câte un conducător care s-a identificat cu aceste idealuri. Furtunile istoriei au măturat orânduiri sociale, dar artiștii au rămas. Prin activitatea lor culturală, etică, estetică și socială, au influențat în mod pozitiv dezvoltarea societății.

Păstrarea, valorificarea și dezvoltarea acestor valori este cea mai importantă datorie a mișcării culturale contemporane. Sarcina aceasta nu este deloc ușoară pentru că trecerea nemiloasă a timpului a șters nenumărate mărturii. S-au rărit și rândurile martorilor la

evenimente. Au rămas doar câteva partituri îngălbenite de vreme, culegeri de coruri, registre, procese verbale, fotografii și diplome care ne ajută să refacem drumul tradiției, al zestrei noastre culturale a locuitorilor comunei - Sângeorgiu de Mureș. 90 de ani nu reprezintă o perioadă de vreme îndelungată, dar pentru cel ce prețuiește orice fărâma de timp, înseamnă foarte mult, mai ales pentru neobositul consilier, îndrumător cultural, luptător activ pe tărâmul conservării valorilor nealterate ale fondului cultural artistic de amatori din comuna sa natală Sângeorgiu de Mureș.

Iată că Ilarie Gh. Opriș lasă din nou în urma sa, cu prilejul aniversării a 90 de ani de activitate corală și teatrală, un document valoros pentru generațiile de azi și de mâine de pe aceste meleaguri natale.

Cu hărnicia unei furnici a adunat într-un buchet „fărâmele” de informații pentru ca să întocmească „o aducere aminte” în prezenta carte despre actori amatori, coriști, dansatori, instructori, dirijori, profesori, învățători, cantori, preoți, directori de cămin cultural, bibliotecari și consilieri, acești oameni minunați care au dus făclia aprinsă, care prin ei au luminat pe alții și mai luminează și azi, formând și modelând conștiința cetățenilor cu convingere și crez, cu suflet curat, cu o gândire constructivă pentru respect reciproc, care și azi, fără odihnă, fac totul pentru comuna lor.

Mesajul cel mai important al cărții „*Sângeorgiu de Mureș-activitatea culturală (1911 - 2001)*”, este „Cultura nu poate fi moștenită. Cultura înaintașilor se uită repede și este necesar pentru fiecare generație iarăși și iarăși să reia actul cultural”.

Acolo unde există neobosiți apostoli ai muncii spirituale; unde există autorități și întreprinzătorii sprijină activitatea acestora; acolo unde căminul cultural și biserica sunt de multe ori neîncăpătoare;

Acolo unde există reconciliere, diferitele interese sociale și contradicțiile vor fi rezolvate într-un cadru civilizată deservind interesele comunității.

Acolo unde oamenii țin la valori, unde arta, cultura sunt izvoare prospere, acolo este și va fi belșug, dezvoltare și progres. Acolo este VIITOR!

Prof. Hajdó Károly